

מסורת הש"ס

(א) ז"צ קכט: ע"ט,
(ב) [ע"צ], ג) [ז"צ קכט:],
(ד) [ועיין תוספות ז"ק עג:
ד"ה כי ותוספות ז"צ
קכט:].

תורה אור השלם

1. וַיִּסְפְּדוּ וַיִּכְבּוּ וַיִּצְמְחוּ
עַד הָעֶרֶב עַל שְׂאוֹל וְעַל
יְהוֹנָתָן בְּנֵי וְעַל עַם יי
וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ
בַּחֶרֶב: שְׂמוּאֵל ב א יב
2. כָּל נֶדֶר וְכָל שְׁבַעַת
אֲסָר לַעֲנֹת נֶפֶשׁ אִישָׁה
יִקְיָמֻנָּה וְאִישָׁה יִפְרֹנָה:
מִבְּדֹר יֵד

הגהות הב"ח

[illegible]

פירוש הרא"ש

והוא גבי קרעים רבתי
על על לשמעון מיה
דעל כל מל ארץ לקרוע
מזכיה על שאלו ועל
יהונתן ואפי' [אם] בשעת
קרעה כוון לאביו וננאל
בנו ילא ירי קרעה אלתא
אנא' רבמיה על כל ענין
שיאל [יודע] בשעת קרעה
על חיה מל קרע ויהי
ומי חותם לאו דוקא: **באן**
בחתם באן בפרשא. ארי
דקתמי ילא ירי קרעה
בחתם אריי שלל פירש על
אביו אלא דקתמי אמרו על

והוא גבי קרעים דכתיב על על דמשמע שאם ממו לו שנים קרוים
לאו שלשה שחייב לקרוע על כל אחד בפני עצמו: על שאל ועל יוונת
בנו ועל עם ה'. דהיינו פרטא: וטניא מה אביו וקרע ואח"כ נמלא
שכבא בנו שחא ולא אביו ולא ידו תרנייה דזיל זיל לא דוהא הרא

גמ' אותה לאו דוקא: לאו בסתם

כֵּן **בַּמִּפְרָשׁ**. גְּבִי קִרְיֵהָ שֶׁקֶרֶס
סָתֵם שָׁלָה עַל אֲבִיו וְלֹא עַל בְּנוֹ אֲבָל
בְּחִמְתִּיתִין כְּגוֹן שֶׁהִפֵּר בְּפִירוֹשׁ לָשׁוֹ
בְּצִמּוֹ וְהִלְכֵךְ כִּיּוֹן דִּנְמָנָא שְׁאִינוּ כֵךְ
לְצָרִיךְ לִפְתֹּר לָשׁ אֲשֶׁמֶה שְׁנִדְרֵי
וְהַסְתִּינָא לֹא יֹא יֵדִי קִרְיֵהָ. וְסִיִּין
בְּרִיתָתָא אֶרְדְּדִי: **וְהַסְתִּינָא**. דְּמִסְעִי
לְגַבֵּי אֲשִׁי: **וְהִלְכֵתָא** טוֹךְ כְּדִי דְבוֹר.
דִּהֲסִחֹר טוֹךְ כְּדִי דְבוֹר כְּדִבוֹר דְּמִי
לְכַוְלֵהוּ מִיָּלִי: **חוֹן מִמַּגְדָּה**. מִבְּרֵךְ אֵת
הַשֵּׁם: **וְעוֹדוֹ עֲבֹדָה כּוֹכְבִים**. הָאוֹמֵר
לְעֲבֹדָת כּוֹכְבִים אֲלִי אֵתָּה לְדַדְבוֹר
לְמַלְכוּתֵי חִיִּיב: **וּמִקְדָּשׁ**. אֵתָּה וְהַמִּגְדָּה
אֲשֶׁר־שָׁחַר צִמְחָה כְּדִי דְבוֹר אִינֵה
חֲזָרָה: **בְּתַנְי'** אֲמַרְהָ קוֹנֵם חֲטָאִים
וְעֹנְבִים שְׁאִינוּ טוֹעֵמִם קִיִּים לְחֲטָאִים
וְכָל הַדָּר קִיִּים. אִף הַעֲבִיִּים שְׁאִין
יִכּוֹל לִפְתֹּר שׁוֹב אֲפִילוֹ אֲעֻנִים. קִסְבֵּר
גִּדֵּר שֶׁהוֹקֵם מִקְלָמוֹ הוֹקֵם כּוֹלוֹ
וּבְגִמְרָאֵי מִפְרָשׁ יִקְיֻמוּ יִקֵּם מִמֶּנּוּ:
הִפֵּר

והא גבי קרעים דכתיב על על דכתיב י'על
שאל ועל יהונתן בנו ותניא אמרו לו מת
אביו וקרע ואחר כך נמצא בנו יצא ידי
קריעה אמרי לא קשיא הא בסתם והא
במפרש והתניא "אמרו לו מת אביו וקרע
ואחר כך נמצא בנו לא יצא ידי קריעה
(6) "אמרו לו מת לו מת וכסבור אביו הוא
וקרע ואחר כך נמצא בנו יצא ידי קריעה רב
אשי אמר כאן בתוך כדי דבור כאן לאחר
כדי דבור (7) הא דקאמרת יצא ידי קריעה
שנמצא בנו בתוך כדי דבור (8) הא דאמרת
לא יצא ידי קריעה לאחר כדי דבור והתניא
דמי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף
וכמדומה שמת וקרע ואחר כך מת לא יצא
ידי קריעה אמר ר' שמעון בן פזי אמר רבי
יהושע בן לוי משום בר קפרא לא שנו אלא
שמת לאחר כדי דיבור אבל בתוך כדי
דיבור (9) כדבור דמי (10) והילכתא תוך כדי

דבור כדבור דמי חוץ ^הממגדף ^זועובד עבודת כוכבים ו'ומקדש ^זומגרש:
מתני' אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת קיים לתאנים
כולו קיים הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים אמרה קונם
תאנה שאני טועמת וענבה שאני טועמת הרי אלו שני נדרים:
גמ' מני מתניתין רבי ישמעאל דתניא ^אאישא יקימנו ואישה יפרנו
אמרה קונם תאנים וענבים אלו שאני טועמת קיים לתאנים כולו קיים
הפר

היה קריעה כלל כיון שמת תוך כדי דבור כמאן דקרע השתא דמי כי קרע נמי בטעות שהיה קרע
בטעות כיון שידע תוך כדי דבור מהני: והלכתא תל"ד בדבור דמי בר מנגד ועוד עמוד כוכבים ומו
אלא תרי בר מעדות כוכבים וקדושין ולא פליגי דמגד כלל עוד עמוד כוכבים ומגד כלל מקדש
וגדף וחזר בו תכ"ד לא היה חזרה ועוד עמוד כוכבים שאם אמר לעבודת כוכבים אלי אחי וחזר
הקדש ואמר וחזר בו תוך כדי דבור לא מצי דבר ביה: ולא ידענא מ"ש הני מונח להו לרצנא כי
איתא כשאלם עושה אותם לא בגמר דעמו הוא עושה אלא דעמו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור אבל
אם לא יאמרם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפי' תוך כדי דבור לא מהני: וראיתי לרבינו משה גר
מ"ז (ד) דתוך כדי דבור בדבור דמי תקנתא הוא דתקון רבנן משום תלמיד הלוקח מקח ופגע בו רבו שיו
בר מהני: ולא ניחא לי וכי"ד מתני' לעקור דבר מן המורה לעולם בקום עשה בנדרים אלא ודאי כד
לעולם שאני עוונתא קיים לתאנים כולו קיים: אפי' לענבים ואינו יכול לחזור ולהפרי: אינו מופר עד שיפר
לעולם בפירות אצל לתאנים שהפר מופר: לון אחר אינו מופר כלל אפילו לתאנים שלא כל הימננו
נענבים וענב שאני עוונתא קיים אלו שני נדרים: לרא למימרא שהיא צריך הפרה לכל הפר ואחרי
לכן ודמתיא בתוספתא (פ"ה ה"א) היו עליה חמשה נדרים הפרה הפרה לכולן אלא לומר שאם הפר או חזר

[illegible][illegible]

מוסף רע"י

מא א ב ג ד מיי פ"ח
מהל' אכל הלכה ח
סמג עשין מדברי סופרים
ב טור ש"ע י"ד ק' שמ
סעיף כד [וברב אלפס
מועד קטן פ"ג דף ר"ה
וברא"ש ק' טמן]:
מב ה ו מיי שם טוש"ע
שם סעיף כה:

מג ז מיי שם ה' ה' ח
 ופ"ב מה' שבעות
 ה' ה' ח
 עזות ה' ג ופ"ו מה'
 נחלות ה' ופ"ב מה'
 תמורה ה' ז קמ עין
 ו קאזין רמא טו"ע
 י' ח' ר'ל סעף לא לב
 ז ו' ח' ס' סעף ח' ח'
 וטו"ע ח"מ ס' כט סעף
 ז וסמין רכא סעף :
מז ח מיי פ"ב מה'
 עזות כוכבים ה' ה'
 ט ונר'ב אלפס ז"ב פ"ח
 ע' ריג ע"ב וברא"ש
 ס' חז :
מח ט מיי ש פ"ג ה' ה'
 ז :

מז י מיי פ"ז מהל'
אישות הלכה כב
סמג עשין מח טוש"ע
אה"ע סי' מט סעיף ב:
מז ב מיי פ"ו מהל'
גרושין הלכה טז סמג
עשין נ טור ש"ע אה"ע סי'
קמא סעיף נט:

תוספות

[illegible]

הַיְשִׁיב אֶלֶם וַיִּשְׁאַל בְּהַפֵּסָה
בִּי שְׁבוּתָה הַעֲדוּת אֲמִירָן
לִיָּהּ וּמִקֵּדָשׁ אֲשֶׁה וְאַחֵר כֶּךָ
יִקְיֶמְנוּ יָקִים מִמֶּנּוּ (הַפֶּר
קִלְמוֹ הַזֶּה כֻּלּוֹ שֶׁאֵין בּוֹ
בִּי יִשְׁמַעְיָאֵל הִיא רֵתֵנִי
וְדִרְשָׁן מִלְפָּנָיו וְלֹאֲחֵרָיו:
דַּת בּוֹכְבִּים. אֲפִילוֹ חֹזֵר
בְּמִמָּרָא מִפְּרָשׁ טַעְמָהּ וְלֹא
דִּקְדּוֹן דִּלָּא הוּא פֶּרֶטָא לְחַיִּיב
מִן לֹא הוּא הַפְּרָה:

[illegible]